

Arrest

nr. 278 257 van 3 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 10 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 28 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KALIN *loco* advocaat V. MEULEMEESTER en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Palestijnse oorsprong te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 18 augustus 2018 België binnen met een paspoort en verzoekt op 6 september 2018 om internationale bescherming. Op 15 april 2020 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 246 976 van 7 januari 2021 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verzoeker eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Zonder België te hebben verlaten dient verzoeker op 22 januari 2021 een tweede verzoek in om internationale bescherming. Op 28 april 2022 neemt de adjunct-commissaris een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn op (...) 1993 in Bethlehem. U bent van Palestijnse oorsprong en u bent een Arabisch soennitisch moslim.

U woonde sinds uw geboorte in het dorp al-Jaba'a, op de Westelijke Jordaanoever. Uw ouders, vier zussen en een broer wonen er nog steeds. Twee zussen wonen elders op de Westelijke Jordaanoever, één broer verblijft in de Verenigde Arabische Emiraten, een zus woont in Egypte en een zus is in Turkije. U bent ongehuwd en u hebt geen kinderen.

In 2016 behaalde u aan de Palestine Polytechnic University het diploma van ingenieur in de auto-mechanica. Daarna hebt u stage gedaan bij KIA Motors in al-Khalil (Hebron).

Rond 22 november 2016 was u op weg naar uw stageplaats, toen er aan de rotonde waar de 'Popular Front for the Liberation of Palestine' (PFLP) vaak operaties uitvoert, een verdacht persoon werd neergeschoten. U ging op de grond liggen en werd door de politie ondervraagd. U mocht beschikken nadat u had aangetoond dat u onderweg was naar uw stageplaats.

Ongeveer drie weken later werd u benaderd door een lid van de PFLP die u wilde rekruteren. U gaf duidelijk te kennen dat u daar geen interesse voor had. Daarop zei hij dat hij een foto had, waarop te zien was dat u de persoon die eerder aan de rotonde was neergeschoten, had verklikt. U ontkende dit en hij zei dat hij de inlichtingendienst zou informeren. Op 4 januari 2017 werd u door de inlichtingendienst van de Palestijnse Autoriteit gearresteerd.

U werd opgesloten en gemarteld en door de bemiddeling van ene M. (...), een familielid langs vaderskant, werd u vrijgelaten.

Na deze arrestatie besloot u te stoppen met uw stage en ging u illegaal werken in een steenfabriek in Ashdod, Israël. Om de twee à drie weken ging u gedurende een week naar huis. U hebt in de steenfabriek gewerkt van februari tot oktober 2017.

Op 15 oktober 2017 werd u bij u thuis gearresteerd door de inlichtingendienst van de Palestijnse Autoriteit. U was in die periode aan het werken in de olijfbomgaarden die tussen de Israëlische nederzettingen lagen. De dag voordien was het tot een woordenwisseling gekomen tussen uw arbeiders en een joodse kolonist die claimde dat jullie op zijn gronden aan het werken waren. De Israëlische politie was tussenbeide gekomen en de twee arbeiders waren naar huis gevlucht. U werd door de Israëlische politie ondervraagd over wat u daar aan het doen was en daarna mocht u naar huis gaan. Omdat u met de Israëlische politie had gepraat, dacht de Palestijnse inlichtingendienst dat u samenwerkte met Israël. Na vijf dagen opsluiting werd u vrijgelaten.

Op 23 november 2017 bent u met een studentervisum naar Duitsland gereisd. Op een dag werd u door een groep jongeren op straat aangevallen en besloot u terug te keren naar de Westelijke Jordaanoever. U vloog op 6 maart 2018 vanuit Düsseldorf via Ankara naar Amman in Jordanië en daar nam u de taxi naar Bethlehem. U vestigde zich opnieuw in al-Jaba'a.

Op 1 april 2018 ging u naar de verkeersadministratie om zich in te schrijven voor het rijexamen. De preventieve veiligheidsdienst werd erbij geroepen en u werd drie dagen opgesloten omdat u zonder hun medeweten, met een toelating naar Israël was gereisd. U zei dat de toelating een vervalsing was, waarop ze u sloegen.

Tijdens de ondervragingen doorzochten ze de bestanden op uw gsm en ontdekten ze foto's van uw werk in de fabriek in Israël en beschuldigden ze u ervan in een militaire fabriek te werken en vroegen ze wie uw contactpersoon was. U bleef alles ontkennen. Uiteindelijk mocht u beschikken nadat u een document had ondertekend waarin u beloofde om zich aan te melden van zodra u door de inlichtingendienst opnieuw zou opgeroepen worden.

U bent daarop naar huis gegaan. U bleef overdag thuis maar elke avond dook u onder op een afgelegen plaats, omdat de autoriteiten vaak 's avonds mensen arresteren. Ondertussen regelde M. (...) uw vertrek.

Hij zou ervoor zorgen dat u zonder problemen de grens bij al-Riha (Jericho) met Jordanië zou kunnen oversteken. Op 7 juli 2018 nam u de taxi naar Amman van waaruit u het vliegtuig nam via Ankara naar Düsseldorf. Daarna reisde u per trein naar Dortmund waar u ongeveer een maand verbleef. U ging daarna naar een neef die in Granada (Spanje) woont. U bleef vier à vijf dagen bij hem en reisde daarna naar Brussel. U was op doorreis want uw initiële eindbestemming was het Verenigd Koninkrijk maar na twee dagen in Calais (Frankrijk) verbleven te hebben, keerde u terug naar België. Op 6 september 2018 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde Belgische instanties.

Op 13 augustus 2018 heeft de inlichtingendienst u een oproepingsbrief gestuurd en uw vader heeft hen ingelicht dat u in het buitenland verblijft.

Op 1 april 2019 kreeg uw familie een oproepingsbrief van de preventieve veiligheidsdienst met de mededeling dat de inlichtingendienst uw dossier overhandigd heeft aan de preventieve veiligheidsdienst.

Ter staving van uw verzoek legt u uw paspoort neer, waar u enkele pagina's heeft uitgescheurd, alsook uw Palestijnse identiteitskaart, een convocatie van de preventieve veiligheidsdienst (dd. 1/4/2019; kopie), een oproepingsbrief door de inlichtingendienst (dd. 13/8/2018; kopie), een medisch attest opgesteld in het Arabisch (dd. 8/4/2018), een medisch attest opgesteld in België (dd. 5/2/2020), foto's van uw werk in Israël (kopieën), foto's van aanvallen door de kolonisten (kopieën), bevestiging boeking vlucht Düsseldorf naar Amman op 6 en 7 maart 2018 (kopie), certificaat afstuderen aan de 'Palestine Polytechnic University' en puntenlijsten, certificaat van de middelbare school (dd. 2011), documenten van de stad Dortmund betreffende uw afmelding en vrijgave borg, uw uitreisbewijs van de Israëlische grenscontrole Allenby Bridge, een ticket om aan te schuiven voor de grensovergang van al-Riha, betalingsbewijs van de uitreisbelasting van een Palestijnse passagier aan de overgang Allenby Bridge, een 'boarding card' met bagagetickets voor uw vlucht van Ankara-Düsseldorf (dd. 6/7/2018), een betalingsbewijs van een binnenkomsttaks voor Jordanië, een bewijs van boeking van een vlucht Amman-Düsseldorf (dd. 7/7/2018) en een 'green card' (datum onleesbaar).

Op 15 april 2020 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd geen geloof gehecht aan het door u opgeworpen asielmotieven. Verder bracht u geen andere elementen naar voren waaruit kon blijken dat u nood zou hebben aan subsidiaire bescherming op grond van art. 48/4, § 2, a, b en c.

U ging op 15 mei 2020 in beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Op 7 januari 2021 oordeelde de RVV dat er geen geloof kon worden gehecht aan de door u ingeroepen vluchtmotieven en bevestigde deze de beslissing van het CGVS dd. 15 april 2020.

Zonder België te verlaten diende u op 22 januari 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

U beroept zich op dezelfde vluchtmotieven die werden ingeroepen in uw eerste verzoek om internationale bescherming en stelt voorop in het bezit te zijn van nieuwe bewijzen teneinde uw verklaringen te onderschrijven.

In dit verband verklaart u dat uw vader op 16 juli 2020 bij de preventieve veiligheidsdienst van de Palestijnse autoriteit een vonnis zou zijn gaan ophalen waaruit zou blijken dat u bij verstek werd veroordeeld door het hooggerechtshof van Ramallah voor samenwerking met de Israëlische autoriteiten. Uw vader zou tijdens zijn bezoek aan de preventieve veiligheidsdienst een hartaanval hebben gekregen, zijn overgebracht naar het ziekenhuis doch uiteindelijk zijn overleden. De familie zou een lijkschouwing hebben aangevraagd omdat hij in verdachte omstandigheden namelijk bij de preventieve veiligheidsdienst overleed, doch dit zou zijn afgewezen door het ziekenhuis. Uw zus zou enkele dagen na het overlijden van uw vader betreffend vonnis dat dateerde van 10/11/2019 in zijn tas hebben gevonden. Enkele dagen later maakte uw zus betreffend vonnis aan u over.

Voorts zou u in België getuige zijn geweest van de verdrinkingsdood van uw vriend F. al M. (...). Hij overleed op 9 augustus 2020 in het kanaal bij Lier nadat hij in het water was gesprongen. Gezien u bij hem was, zou de familie al M. (...) u verantwoordelijk houden voor zijn overlijden. U zou Whatsapp-berichten van de familie hebben gekregen waarin u wordt bedreigd.

U legt in kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming volgende documenten neer: een kopie van een vonnis van het hooggerechtshof van Ramallah dd. 10/11/2019, kopieën van Whatsapp-

conversaties in verband met de dood van Al M. F. (...), een Facebookpost en Whatsapp- conversaties in verband met het overlijden van uw vader, kopie overlijdensakte van uw vader, een kopie van een medisch rapport ivm het overlijden van uw vader, algemene informatie ivm de detentie omstandigheden bij de veiligheidsdiensten, algemene informatie over de situatie in het dorp al-Jaba'a een kopie van een attest van de 'mukhtar' van al-Jaba'a ivm de situatie in het dorp, foto's kogel inslagen woonst, USB- stick met filmpjes aangaande 'settler violence', een origineel psychologisch attest dd. 13/10/2020, een origineel PV dd. 9 augustus 2020 van uw getuige verklaring ivm het overlijden van A. F. (...).

B. Motivering

Na grondige analyse van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u in kader van uw tweede verzoek aflegt alsook de documenten die in het kader van dit tweede verzoek neerlegt, dient te worden vastgesteld dat u zich beroept op exact dezelfde feiten die werden aangehaald tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming zijnde uw vrees voor de Palestijnse Autoriteiten omdat deze u in staat van beschuldiging zouden hebben gesteld van collaboratie met de Israëlische autoriteiten.

In haar arrest dd. 7 januari 2021 oordeelde de RvV evenwel dat er geen geloof kon worden gehecht aan de door u ingeroepen vervolgingsfeiten vanwege de Palestijnse autoriteit omwille van een verdenking van collaboratie met de Israëlische autoriteiten.

De thans door u neergelegde documenten maken op geen enkele wijze de kans aanzienlijk groter dat u voor een erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Het door u neergelegde arrest van het Hooggerechtshof van Ramallah dd. 10/11/2019 waarin omwille van het doorgeven van informatie aan de Israëlische autoriteiten als ook een tewerkstelling in een Israëlische militaire fabriek u respectievelijk tot 15 en 3 jaar gevangenis zou zijn veroordeeld, betreft vooreerst louter een kopie, géén origineel, met bijgevolg een beperkte bewijswaarde. Daarnaast zijn er ook inhoudelijke opmerkingen te maken over betreffend vonnis. Zo is het opmerkelijk dat u voor daden die worden gekwalificeerd als ondermijning van de staat, wordt veroordeeld door het Hooggerechtshof. Zaken waarbij het de veiligheid van de staat betreft worden op de Westelijke Jordaanoever doorgaans voorgeleid voor het "State security court".

Daarnaast moeten er vraagtekens worden geplaatst bij uw verklaringen over hoe u betreffend document in handen heeft gekregen. Allereerst dient te worden opgemerkt dat het hoogst opmerkelijk is dat uw overleden vader, advocaat van beroep, bij de preventieve veiligheidsdienst zou zijn langs gegaan om zich te informeren over een eventuele veroordeling op uw naam. Gezien hij beroepsmatig bekend was met justitie kan worden aangenomen dat hij op meer discrete wijze, aan deze veroordeling zou kunnen zijn geraakt. Ook dient te worden opgemerkt dat het opvallend is dat uw vader slechts 8 maanden na de feitelijke veroordeling, – hij bezocht de preventieve veiligheidsdienst immers op 16 juli 2020 – kennis zou hebben genomen van een vonnis dat op 10 november 2019 werd geveld. Dat uw vader gezien de precare

situatie waarin u zich bevond, niet eerder alles in het werk zou hebben gesteld teneinde zich te informeren over de rechtszaak waarbij zijn zoon betrokken was, kan niet overtuigen.

Ook uw eigen handelen met betrekking tot deze veroordeling roept vragen op. U verklaarde dat uw zus drie dagen na het overlijden van uw vader, dus op 21 juli 2020, betreffend vonnis aan u zou hebben overgemaakt. Het is dan ook opmerkelijk dat u dit vonnis slechts voorlegt in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming op 22 januari 2021, een 6-tal maanden later. U dan ook gevraagd waarom u betreffend arrest niet voorlegde in het kader van uw beroepsprocedure bij de RVV, stelt u voorop dat u uw advocaat meermaals zou hebben gecontacteerd, maar dat u geen reactie van haar zou hebben ontvangen (CGVS p. 7). Deze gang van zaken kan niet overtuigen. U toont op generlei wijze aan dat u in de onmogelijkheid zou hebben verkeerd noch overtuigt u alles op alles te hebben gezet, om betreffend document, zijnde een nieuw element per aanvullende nota te bezorgen aan de RVV. Dat ofschoon in het bezit, u dit vonnis pas neerlegt in het kader van uw tweede verzoek, kan u dan ook worden tegen geworpen en ondermijnt de waarachtigheid van betreffend nieuw element.

In verband met de kopie van de overlijdensakte van uw vader alsook een kopie van een medisch rapport ivm het overlijden van uw vader, dient te worden vermeld dat het CGSV het overlijden van uw vader op zich niet betwist doch geen geloof hecht aan de verdachte omstandigheden zoals door u geschetst. Zoals in supra reeds werd vermeld, is het zeer bevreemdend dat uw vader zich bij de preventieve veiligheidsdienst in Ramallah zou hebben aangediend om zich te informeren naar de stand van de gerechtelijke procedure. Ofschoon u er op wijst dat de afkorting PSS in het medisch attest zou verwijzen naar de Preventieve Security Service, kan nergens uit betreffend document worden opgemaakt waarom uw vader zich in hun kantoren zou hebben bevonden. Verder blijkt uit het medisch attest dat uw vader reeds dagen voordien last had van klachten die verband zouden kunnen houden met een cardiale crisis. Hoe het ook zij, noch uit de overlijdensakte noch uit het medisch attest dat overigens slechts een kopie betreft, kan een verdacht overlijden worden opgemaakt. Ondergeschikt dient nog te worden vermeld, dat niemand van uw familie contact heeft opgenomen met mensenrechtenorganisaties met de vraag de zaak verder te onderzoeken. Uw uitleg dat men dit te riskant vond, staat haaks op uw 'post' op Facebook waarin u oproept het overlijden van uw vader te onderzoeken.

Voor wat betreft deze Facebookpost en het Whatsapp-bericht van uw oom om betreffend bericht te verwijderen, dient te worden opgemerkt dat indien aan deze demarche geloof zou kunnen worden gehecht, quod non, de 'post' slechts één uur online heeft gestaan, waarna u hem dus op vraag van uw oom zou hebben verwijderd. U toont op geen enkele wijze aan dat de Palestijnse autoriteit hiervan op de hoogte zou zijn, noch dat ze hieraan aanstoot zou hebben genomen (CGVS, p. 9).

In verband met de informatie door u neergelegd aangaande de detentie-omstandigheden bij de Palestijnse veiligheidsdiensten, dient te worden vermeld dat dit louter algemene informatie betreft. Gezien de motivering aangaande het overlijden van uw vader in de kantoren van de preventieve veiligheidsdienst in supra alsook gezien het arrest van de RVV waarin werd gesteld dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw detentie door de Palestijnse inlichtingendiensten in april 2018, brengt betreffende informatie niets bij.

Aangaande het origineel PV dd. 9 augustus 2020 van uw getuigeverklaring ivm het overlijden van al M. F. (...) dient te worden vermeld dat het CGVS op geen enkele wijze betwist dat u een omstaander zou zijn geweest bij het overlijden van al M. F. (...) door verdrinking in het kanaal in de buurt van Lier. U overtuigt evenwel niet dat, omdat u zou hebben voorgesteld om samen met F. (...) te gaan zwemmen en u hem niet heeft kunnen redden daar u zelf niet kon zwemmen, u door de familie al M. (...) verantwoordelijk zou worden gehouden en bijgevolg fysiek zou worden bedreigd. Bovendien is het toch wat vreemd dat u zelf zou hebben voorgesteld te gaan zwemmen in het kanaal terwijl u zelf niet kan zwemmen. Uit de kopieën van de door u neergelegde Whatsapp- berichten kan de authenticiteit niet worden afgeleid. Hoe het ook zij, daarnaast is het opmerkelijk dat u naar aanleiding van deze zogenaamde fysieke bedreigingen, geen klacht heeft neergelegd bij de Belgische politiediensten terwijl u vooropstelt dat heel wat familieleden van het slachtoffer in België verblijven (CGVS, p. 8). Deze houding ondermijnt de ernst van de door u vooropgestelde feiten. Het gegeven dat u omstreeks een maand na het overlijden van al M. F. (...) een laatste bericht zou hebben gehad, onderschrijft deze appreciatie.

Daarnaast legt u documenten neer met betrekking tot de situatie in uw dorp al-Jaba'a, dat volgens de akkoorden van Oslo in zogenaamd C- gebied ligt. Het betreft algemene informatie met betrekking tot al-Jaba'a en een kopie van een attest van de 'mukhtar' van al-Jaba'a waarin uitleg wordt gegeven over de veiligheidssituatie. Betreffende documenten hebben louter betrekking op de algemene situatie in al-Jaba'a

en vormen in die zin geen nieuw element overeenkomstig artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. U verklaart in dit verband eveneens dat uw ouderlijke woonst in maart 2021 zou zijn beschoten door kolonisten. U legt kopieën van foto's neer van kogelinslagen in uw woonst. Uit betreffende foto's kan echter op geen enkele wijze worden afgeleid dat deze kogelinslagen daadwerkelijk uw ouderlijke woonst zouden hebben getroffen. Bovendien was u op dat moment in België, waardoor u op geen enkele wijze aantoonbaar persoonlijk te zijn geviséerd. Ook uit de USB-stick waarop 3 filmpjes staan waarin er sprake zou zijn van geweld door 'settlers' tav. uw familie kan geen individuele vrees nog een risico op het lijden van ernstige schade in uw hoofde worden afgeleid. De beelden tonen immers louter een auto met zwaailichten die langs een woning rijdt alsook een stuk grond dat in brand lijkt te staan. In zoverre u aanvoert dat uw woning gelegen is naast de weg die naar de nederzettingen leidt, dient in dit opzicht vastgesteld te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat uw familie nog steeds woonachtig is in hetzelfde huis, en ondanks de door u geschetste situatie u noch uw familie aanstalten maakt om dit huis te verlaten, noch op zoek zijn gegaan naar een andere plaats om zich te vestigen.

Daarnaast zouden olijfgaarden zijn vernield, waaronder ook deze van uw familie en zou er grond zijn geconfisqueerd. In verband met de vernieling van olijfgaarden legt u geen enkel begin van bewijs neer dat u olijfgaarden in eigendom zou hebben, noch dat deze zouden zijn vernield. Deze redenering gaat ook op voor wat betreft de confiscatie van gronden door de Israëlische autoriteiten. U laat na begin van bewijs te leveren überhaupt in het bezit te zijn van gronden, laat staan dat deze in beslag zouden zijn genomen in het kader van kolonisatie van de West Bank.

Tot slot legt u een medisch attest neer een medisch attest opgesteld in België (dd. 13/10/2020) door een psycholoog. Een psycholoog is bij het vaststellen van zijn diagnose afhankelijk van hetgeen hem door zijn patiënt wordt aangereikt. Het in casu neergelegde medisch attest is minstens voor wat betreft de oorzaak van uw psychische problematiek nadrukkelijk gebaseerd op uw verklaringen. Volledigheidshalve moet in dit verband worden vermeld dat er zich tijdens het onderhoud met het CGVS geen problemen hebben voorgedaan.

Gelet op voorgaande, brengt u aldus geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in de Westelijke Jordaanoever (zie de COI Focus Cisjordanie - Situation sécuritaire, 7 oktober 2021, beschikbaar op <https://www.cgpr.be/sites/default/files/rapporten/coifocusterritoirepalestiniencisjordanie.situationsecuritaire20211007.pdf> of <https://www.cgvs.be>) blijkt vooreerst dat er geen sprake van aanhoudend geweld tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, de Palestijnse Autoriteit en de Israëlische strijdkrachten.

In 2021 nam het geweld op de Westelijke Jordaanoever, net als in voorgaande perioden, de vorm aan van lokale laagdrempelige confrontaties tussen Palestijnen en de Israëlische veiligheidsstroepen, dewelke meestal voorvielen in het kader van Israëlische raids, Palestijnse demonstraties of rally's na vernielingen die door Palestijnse inwoners als illegaal worden beschouwd. Ook zijn Israël's, hoofdzakelijk militairen en politieagenten, het doelwit geweest van aanvallen uitgevoerd door Palestijnse individuen, meestal "eenzame wolven" zonder enige politieke binding. In de gebieden op de Westelijke Jordaanoever die onder Israëlische veiligheidscontrole staan (zones B en C), zijn Palestijnen aangevallen door Israëlische burgers die in de nederzettingen wonen.

De spanningen over plannen voor gedwongen uitzettingen in de wijk Sheikh Jarrah in Jeruzalem en acties van de Israëlische politie op de Esplanade of the Mosques escaleerden in april en mei 2021 tot botsingen tussen Palestijnen, Israëliërs en Israëlische veiligheidsstroepen. De spanningen namen toe met de arrestatie door de Israëlische politie van Palestijnen die bezig waren met de voorbereidingen van de Palestijnse verkiezingen, en vervolgens toen Mahmoud Abbas op 29 april 2021 besliste om de verkiezingen sine die uit te stellen. De golf van Palestijnse protesten verspreidde zich naar de Westelijke

Jordaanoever en in verschillende Israëlische steden. Het geweld bereikte een hoogtepunt op 14 mei 2021, een "dag van woede" voor de Palestijnen, toen tien Palestijnen werden gedood door de Israëlische troepen op de Westelijke Jordaanoever.

Volgens Israëlische defensiefunctionarissen heeft de langdurige afwezigheid van Palestijnse veiligheidstroepen en de verzwakking van de invloed van de PA in de afgelopen twee jaar in sommige gevoelige gebieden van de Westelijke Jordaanoever, een veiligheidsvacuüm doen ontstaan in Burqin en Qabatya bij Jenin en in rurale gebieden nabij Hebron. Daar hebben zich, met steun van de lokale bevolking, gewapende groepen gevormd die banden hebben met Hamas en de PIJ (Palestijnse Islamitische Jihad). Eind september 2021 vonden er Israëlische invallen plaats om enkele van deze groepen te ontmantelen.

In de Westelijke Jordaanoever komen voorts regelmatig manifestaties voor waarbij het ongenoegen m.b.t. tot de kolonisatie, het bestaan van de Muur, het slopen van Palestijnse eigendommen en het uitzettingsbeleid gericht tegen Palestijnen woonachtig in Oost-Jeruzalem wordt geuit, of steun wordt betuigd aan de Palestijnse gedetineerden in Israël. Deze betogingen worden vaak met geweld de kop ingedrukt. Demonstraties die leidden tot geweld kwamen voor in verschillende gouvernements. Incidenten komen verder hoofdzakelijk voor wanneer de instructies bij checkpoints niet correct worden opgevolgd, of wanneer men te dicht bij de Muur komt en daardoor als bedreigend beschouwd wordt door de Israëlische troepen. Het aantal burgerslachtoffers hierbij blijft evenwel gering.

Zo uit de beschikbare informatie blijkt dat de bezetting in de Westelijke Jordaanoever het leven van vele Palestijnen domineert, dat er nog spanningen zijn in de Westelijke Jordaanoever, dat er incidenten plaatsvinden waarbij Palestijnse burgers het leven laten, dat er sprake is van het disproportioneel gebruik van geweld tegen niet gewapende burgers, en dat geweld en onzekerheid het dagelijkse leven kenmerken, benadrukt de Commissarisgeneraal dat de situatie in de Westelijke Jordaanoever niet kan bestempeld worden als een situatie waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of wanneer twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 35). Het geweld dat de Westelijke Jordaanoever kenmerkt kadert dan ook niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Zelfs indien zou worden aangenomen dat er actueel in de Westelijke Jordaanoever sprake is van een gewapende conflict, quod non,, dient hoe dan ook vastgesteld te worden dat het niveau van willekeurig geweld dat in de Westelijke Jordaanoever voorkomt dermate laag is dat in het algemeen kan gesteld worden dat er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door dit willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de Westelijke Jordaanoever actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de Westelijke Jordaanoever in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de Westelijke Jordaanoever een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de Westelijke Jordaanoever. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel laat verzoeker vooreerst het volgende gelden over de annexatiepolitie van Israël in de Westelijke Jordaanoever:

"De Palestijnse bevolking in de Westelijke Jordaanoever wordt vervolgd door Israël omwille van haar Palestijnse origine (art. 48/3 Vreemdelingenwet)., minstens loopt zij een reëel risico op ernstige schade (art. 48/4, b ondergeschikt c Vreemdelingenwet).

Met name maakt Israël zich schuldig aan een annexatiepolitie, die door de VN als onwettig wordt beschouwd.

Het probleem is dat het bezettersgeweld sterk is toegenomen in 2021 en 2022. Alle rapporten getuigen van een stijging van het aantal illegale daden van bezetting en ook van een stijging van het fysieke geweld tegen de Palestijnse burgerbevolking:

(...)"¹

Zo ook:

"(...)"²

Tenslotte:

(...)"³

Uit de beschikbare landinformatie blijkt dat ook het dorp al-Jaba'a het slachtoffer is van de Israëlische bezettingspolitiek:

(...)"⁴

(...)"

Het dorp is gelegen in de zogenaamde "Seam Zone", zijnde de zone tussen de groene lijn en de Barrier: De Groene lijn is de grens tussen Israël en de Westelijke Jordaanoever. De Barrier is de Israëlische scheidingsmuur tussen Israël en de Westelijke Jordaanoever. De Barrier volgt de groene lijn niet, maar wijkt ervan af:

"(...)"

Het gebied tussen de Groene lijn en de Barrier wordt de seam zone genoemd:

"(...)"

De kaart is als volgt:

(...)"

Het is evident dat de Palestijnse bevolking, die gekneld zit in de Seam zone een reëel risico loopt op vervolging. Zij zit "gevangen" achter de Israëlische muur te midden van de Israëlische kolonies.

Heden is het risico op geweld is bijzonder actueel. Zo werd nog op 26 april 2022 het volgende artikel gepubliceerd:

(...)"⁵

Op 19/04/2022:

(...)"⁶

Op 04/04/2022 :

(...)⁷

Op 13/08/2021:

(...)⁸

(...)⁹

Op 06/07/2021:

(...)¹⁰

Op 12/08/2021

(...)¹¹

Los van voormelde incidenten, is het leven in het zogenaamde "seam zone" erg moeilijk omdat de lokale bevolking verstoten wordt van of moeilijk toegang heeft tot de essentiële diensten:

(...)¹²

En verder :

(...)¹³

En verder:

(...)

Uit voormelde landinformatie blijkt dat de lokale bevolking het slachtoffer is van daden van doelbewuste annexatie door de Israëlieten., met als doel de lokale bevolking te verdrijven.

Dat uit bovenstaande informatie blijkt dat de weinige inwoners van het dorp worden vervolgd omwille van hun Palestijnse afkomst, en dat daarbij hun fundamentele rechten, waaronder hun recht op zelfbeschikking worden aangetast.

Het betreft ernstige, systematische en herhaalde schendingen van hun fundamentele rechten. Zij kaderen bovendien in een doelbewust apartheidsregime:

1. "(...)"

Meer in het bijzonder wat betreft het Israëliësch beleid in de Westelijke Jordaanoever, vermeldt de Speciale Rapporteur het volgende:

(...)¹⁴

(...)

De handelingen van Israël worden eveneens oorlogsmisdaden genoemd:

(...)

Uit het voorgaande kan geenszins worden geconcludeerd dat die bevolking van de Westelijke Jordaanoever, die het bewezen en rechtstreekse slachtoffer is van de annexatiepolitiek van Israël niet vervolgd zou worden. Verzoeker maakt als dorpeling van zijn dorp al-Jaba's deel uit van deze specifieke groep.

Ten overvloede verwijst verzoeker nog naar zijn eigen verklaringen over de situatie ter plekke:

(...)

Het CGVS heeft voormelde problemen genoteerd, zonder er enig verder onderzoek naar te verrichten tijdens het verhoor.

Pas voor het eerst in de bestreden beslissing wordt verzoeker geconfronteerd met de opmerkingen van het CGVS op de door hem overgemaakte documenten en meegedeelde problemen.

Vooreerst oordeelt het CGVS dat voormelde problemen geen nieuwe elementen zouden zijn omdat ze louter betrekking zouden hebben op de algemene situatie.

Nochtans betreffen deze elementen het dorp waarvan verzoeker afkomstig is, alsook de concrete problemen die de dorpelingen met inbegrip van zijn eigen familie er ervaren. Het betreft bijgevolg geen algemene landinformatie, maar wel specifieke op verzoeker betrekking hebben informatie.

Het gegeven dat verzoeker in België was op het ogenblik waarop zijn ouderlijke woning werd geviseerd, heeft niet tot gevolg dat er geen rekening zou moeten gehouden worden met deze problemen. Bij de beoordeling van de asielprocedure moet er niet alleen rekening gehouden worden met de problemen die verzoeker kende bij zijn vertrek, doch ook met de mogelijke problemen die hij zal kennen bij zijn eventuele terugkeer.

Verder oordeelt het CGVS dat voormelde problemen niet nieuw zouden zijn. Nochtans dateren de door verzoeker ingeroepen problemen van na de eerste asielaanvraag, en blijkt ook uit de hierboven geciteerde landinformatie dat er in de periode 2021-2022 sprake is van een ernstige toename van het settlers geweld, mede in het dorp van verzoeker.

Ten derde stelt het CGVS dat de door verzoeker neergelegde documenten niet bewijzen dat verzoeker en zijn familie persoonlijk zouden zijn geviseerd door het geweld.

Verzoeker legde niet alleen documenten neer, maar verklaarde ook zelf dat zijn familie persoonlijk getroffen werd door het geweld. Voor zover het CGVS twijfelde aan de door verzoeker ingeroepen problemen, had zij deze moeten onderwerpen aan een inhoudelijk onderzoek tijdens het verhoor. Zij liet na daartoe over te gaan.

Bovendien telt het dorp al-Jaba'a telt minder dan 900 inwoners. Het is niet onredelijk te stellen dat zowel het settlers geweld als de beperkingen op de vrijheid van bewegen en de vrijheid van goederen en diensten een directe impact hebben op de zeer kleine en lokale bevolking.

Tenslotte stelt het CGVS dat uw familie geen vrees zou koesteren gezien zij nog steeds verblijft in de ouderlijke woning. Geheel ten onrechte. Uit de ligging van het dorp en de hierboven geciteerde landinformatie over de situatie in het dorp en uit de verklaringen van verzoeker zelf kan bezwaarlijk worden geconcludeerd dat de familie niets te vrezen heeft. Daarenboven heeft het CGVS nergens een inhoudelijk onderzoek verricht of de familie daadwerkelijk in staat is om de ouderlijke woning te verlaten en zich elders te vestigen. Bij gebreke hieraan kon zij niet eenzijdig tot de conclusie komen dat de familie niets te vrezen heeft in het dorp."

Wat betreft de (on)mogelijkheid tot terugkeer stelt verzoeker vervolgens het volgende:

"Tenslotte heeft het CGVS in de bestreden beslissing niet onderzocht of betrokkene in de mogelijkheid verkeerd om terug te keren, en zo nee, of dit eveneens het gevolg is van een daad van vervolging:

Uit de meeste recente landinformatie blijkt dat de toegang tot de "seam zone" strikt geregeld wordt:

(...)¹⁵

In de praktijk wordt de toegang tot en de bewegingsvrijheid in het gebied steeds precairder:

(...)¹⁶

(...)¹⁷

(...)¹⁸

Zo ook wat betreft de bewegingsvrijheid in de zone zelf:

«(...)¹⁹

Het CGVS heeft geen onderzoek verricht specifiek naar de mogelijkheid tot terugkeer naar de seamzone, waarvan verzoeker afkomstig is. Uit voormelde landinformatie blijkt dat de toegang tot het gebied verhinderd wordt door Israël in het kader van haar onrechtmatige bezettingspolitiek. Het betreft een duidelijke daad van vervolging."

Wat betreft het risico op nieuw geweld voert verzoeker ten slotte nog het volgende aan:

"Verder heeft het CGVS geen actuele beoordeling verricht van de veiligheidssituatie in de Westelijke Jordaanoever in het algemeen.

Voor de veiligheidssituatie in het Westelijke Jordaanoever verwijst het CGVS naar de COI Focus uit oktober 2021.

Deze dateert reeds van werd er dus geen beoordeling gemaakt van de meest recente veiligheidssituatie in het gebied.

Heden wordt gevreesd voor een nieuwe uitbraak van geweld:

"(...)²⁰

En verder:

"(...)²¹

(...)²²

Rekening houdende met het gegeven dat in dezelfde periode in 2021 een grote golf van geweld is uitgebroken, lijkt het minstens aangewezen dat het CGVS geactualiseerde informatie overmaakt over de veiligheidssituatie in het gebied."

2.2. Stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) een aanvullende nota neer met algemene informatie over de situatie in het dorp al-Jaba'a (stuk 1) en een attest van het wijkcomité van al-Jaba'a (stuk 2).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

De Raad benadrukt vooreerst dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat aan de (adjunct-)commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een

volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b) en c), van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

Het enig middel is, wat dit betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er dus nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Vooreerst wordt erop gewezen dat de commissaris-generaal in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming op 15 april 2020 heeft besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat (i) verzoekers gedrag afbreuk doet aan de door hem voorgehouden vrees voor het *Popular Front for the Liberation of Palestine* (hierna: PFLP), omdat (ii) verzoekers problemen met de inlichtingendienst van de Palestijnse Autoriteit (hierna: PA) niet geloofwaardig zijn, waardoor er evenmin geloof kan worden gehecht aan het feit dat de inlichtingendienst en de preventieve veiligheidsdienst van de PA hem daarna een oproepingsbrief hebben gestuurd en mensen hem beschouwden als een collaborateur, omdat (iii) het gegeven dat verzoeker nagelaten heeft om in Duitsland, Spanje en Frankrijk een verzoek om internationale bescherming in te dienen zijn nood aan internationale bescherming in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève) ondermijnt, omdat (iv) het gegeven dat verzoeker doelbewust documenten beschadigd heeft teneinde een grondig onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming te beletten niet alleen een indicatie vormt dat hij niet de waarheid vertelt, maar ook zijn algehele geloofwaardigheid alsook de geloofwaardigheid van de door hem aangehaalde asielmotieven in het gedrang brengt, omdat (v) de door verzoeker neergelegde documenten niet van die aard zijn deze vaststellingen te wijzigen, en omdat (vi) er in de Westelijke Jordaanoever actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor de confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. De Raad heeft deze beslissing en beoordeling bevestigd in zijn arrest nr. 246 976 van 7 januari 2021.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van huidig volgend verzoek om internationale bescherming de beslissing met betrekking tot verzoekers vorig verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die

resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

In het kader van het huidig (tweede) verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat verzoeker blijft vasthouden aan de verklaringen die hij heeft afgelegd in het kader van zijn eerste verzoek over de problemen die hij zou hebben gekend met de Palestijnse autoriteiten. In dit verband verklaarde verzoeker dat zijn vader op 16 juli 2020 bij de preventieve veiligheidsdienst van de PA een vonnis zou zijn gaan ophalen waaruit zou blijken dat verzoeker bij verstek werd veroordeeld door het hooggerechtshof van Ramallah voor samenwerking met de Israëlische autoriteiten. Zijn vader zou tijdens zijn bezoek aan de preventieve veiligheidsdienst een hartaanval hebben gekregen, zijn overgebracht naar het ziekenhuis, doch uiteindelijk zijn overleden. De familie zou een lijkschouwing hebben aangevraagd omdat verzoekers vader in verdachte omstandigheden overleed, maar dit zou zijn afgewezen door het ziekenhuis. Verzoekers zus zou enkele dagen na het overlijden van hun vader het betreffende vonnis – dat dateerde van 10 november 2019 – in de tas van verzoekers vader hebben gevonden en dit enkele dagen later aan verzoeker hebben overgemaakt. Verder stelt verzoeker dat hij in België getuige was geweest van de verdrinkingsdood van zijn vriend F. al M., die op 9 augustus 2020 in het kanaal bij Lier zou zijn overleden nadat hij in het water was gesprongen. Gezien verzoeker daar toen bij was, zou de familie van F. al M. hem verantwoordelijk houden voor dit overlijden en hem in *Whatsapp*-berichten hebben bedreigd. Verzoeker haalt vervolgens de situatie in het dorp al-Jaba'a – waarvan hij afkomstig verklaart te zijn – aan en stelt dat zijn familie er problemen ondervindt door het geweld van “*settlers*”. Zo zou zijn ouderlijke woonst in maart 2021 zijn beschoten en zouden er olijfgaarden van zijn familie zijn vernield. Verzoeker verklaarde tot slot nog psychische problemen te hebben. Hij stelt bij terugkeer naar de Westelijke Jordaanoever te vrezen dat hij hetzelfde zal ondergaan als zijn vader, dat hij er gemarteld zal worden of ter dood zal worden veroordeeld.

Ter staving van zijn huidig verzoek om internationale bescherming legde verzoeker in de loop van de administratieve procedure een USB-stick met filmpjes over “*settler violence*”, een psychologisch attest van 13 oktober 2020 en een proces-verbaal met zijn getuigenverklaring van 9 augustus 2020 inzake het overlijden van F. al M. voor, alsook fotokopieën van een vonnis van het hooggerechtshof van Ramallah van 10 november 2019, van *Whatsapp*-conversaties in verband met het overlijden van F. al M., van een *Facebook*-post en *Whatsapp*-conversaties in verband met het overlijden van zijn vader, van de overlijdensakte van zijn vader, van een medisch rapport in verband met het overlijden van zijn vader, van algemene informatie in verband met de detentieomstandigheden bij de Palestijnse veiligheidsdiensten, van algemene informatie over de situatie in het dorp al-Jaba'a, van een attest van de *mukhtar* van al-Jaba'a in verband met de situatie in dit dorp en van foto's van kogelinslagen in de woonst van zijn familie (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 7, map met 'documenten'). Ter terechtzitting legde verzoeker nog algemene informatie over de situatie in het dorp al-Jaba'a (stuk 1) en een attest van het wijkcomité van al-Jaba'a (stuk 2) neer.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de adjunct-commissaris dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Wat dit betreft, wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt gemotiveerd:

“Met betrekking tot de verklaringen die u in kader van uw tweede verzoek aflegt alsook de documenten die in het kader van dit tweede verzoek neerlegt, dient te worden vastgesteld dat u zich beroept op exact dezelfde feiten die werden aangehaald tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming zijnde uw vrees voor de Palestijnse Autoriteiten omdat deze u in staat van beschuldiging zouden hebben gesteld van collaboratie met de Israëlische autoriteiten.

In haar arrest dd. 7 januari 2021 oordeelde de RvV evenwel dat er geen geloof kon worden gehecht aan de door u ingeroepen vervolgingsfeiten vanwege de Palestijnse autoriteit omwille van een verdenking van collaboratie met de Israëlische autoriteiten.

De thans door u neergelegde documenten maken op geen enkele wijze de kans aanzienlijk groter dat u voor een erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Het door u neergelegde arrest van het Hooggerechtshof van Ramallah dd. 10/11/2019 waarin omwille van het doorgeven van informatie aan de Israëlische autoriteiten als ook een tewerkstelling in een Israëlische militaire fabriek u respectievelijk tot 15 en 3 jaar gevangenis zou zijn veroordeeld, betreft vooreerst louter een kopie, géén origineel, met bijgevolg een beperkte bewijswaarde. Daarnaast zijn er ook inhoudelijk opmerkingen te maken over betreffend vonnis. Zo is het opmerkelijk dat u voor daden die worden

gekwalficeerd als ondermijning van de staat, wordt veroordeeld door het Hooggerechtshof. Zaken waarbij het de veiligheid van de staat betreft worden op de Westelijke Jordaanoever doorgaans voorgeleid voor het "State security court".

Daarnaast moeten er vraagtekens worden geplaatst bij uw verklaringen over hoe u betreffend document in handen heeft gekregen. Allereerst dient te worden opgemerkt dat het hoogst opmerkelijk is dat uw overleden vader, advocaat van beroep, bij de preventieve veiligheidsdienst zou zijn langs gegaan om zich te informeren over een eventuele veroordeling op uw naam. Gezien hij beroepsmatig bekend was met justitie kan worden aangenomen dat hij op meer discrete wijze, aan deze veroordeling zou kunnen zijn geraakt. Ook dient te worden opgemerkt dat het opvallend is dat uw vader slechts 8 maanden na de feitelijke veroordeling, – hij bezocht de preventieve veiligheidsdienst immers op 16 juli 2020 – kennis zou hebben genomen van een vonnis dat op 10 november 2019 werd geveld. Dat uw vader gezien de precare situatie waarin u zich bevond, niet eerder alles in het werk zou hebben gesteld teneinde zich te informeren over de rechtszaak waarbij zijn zoon betrokken was, kan niet overtuigen.

Ook uw eigen handelen met betrekking tot deze veroordeling roept vragen op. U verklaarde dat uw zus drie dagen na het overlijden van uw vader, dus op 21 juli 2020, betreffend vonnis aan u zou hebben overgemaakt. Het is dan ook opmerkelijk dat u dit vonnis slechts voorlegt in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming op 22 januari 2021, een 6-tal maanden later. U dan ook gevraagd waarom u betreffend arrest niet voorlegde in het kader van uw beroepsprocedure bij de RVV, stelt u voorop dat u uw advocaat meermaals zou hebben gecontacteerd, maar dat u geen reactie van haar zou hebben ontvangen (CGVS p. 7). Deze gang van zaken kan niet overtuigen. U toont op generlei wijze aan dat u in de onmogelijkheid zou hebben verkeerd noch overtuigt u alles op alles te hebben gezet, om betreffend document, zijnde een nieuw element per aanvullende nota te bezorgen aan de RVV. Dat ofschoon in het bezit, u dit vonnis pas neerlegt in het kader van uw tweede verzoek, kan u dan ook worden tegen geworpen en ondermijnt de waarachtigheid van betreffend nieuw element.

In verband met de kopie van de overlijdensakte van uw vader alsook een kopie van een medisch rapport ivm het overlijden van uw vader, dient te worden vermeld dat het CGSV het overlijden van uw vader op zich niet betwist doch geen geloof hecht aan de verdachte omstandigheden zoals door u geschetst. Zoals in supra reeds werd vermeld, is het zeer bevreemdend dat uw vader zich bij de preventieve veiligheidsdienst in Ramallah zou hebben aangediend om zich te informeren naar de stand van de gerechtelijke procedure. Ofschoon u er op wijst dat de afkorting PSS in het medisch attest zou verwijzen naar de Preventieve Security Service, kan nergens uit betreffend document worden opgemaakt waarom uw vader zich in hun kantoren zou hebben bevonden. Verder blijkt uit het medisch attest dat uw vader reeds dagen voordien last had van klachten die verband zouden kunnen houden met een cardiale crisis. Hoe het ook zij, noch uit de overlijdensakte noch uit het medisch attest dat overigens slechts een kopie betreft, kan een verdacht overlijden worden opgemaakt. Ondergeschikt dient nog te worden vermeld, dat niemand van uw familie contact heeft opgenomen met mensenrechtenorganisaties met de vraag de zaak verder te onderzoeken. Uw uitleg dat men dit te riskant vond, staat haaks op uw 'post' op Facebook waarin u oproept het overlijden van uw vader te onderzoeken.

Voor wat betreft deze Facebookpost en het Whatsapp-bericht van uw oom om betreffend bericht te verwijderen, dient te worden opgemerkt dat indien aan deze demarche geloof zou kunnen worden gehecht, quod non, de 'post' slechts één uur online heeft gestaan, waarna u hem dus op vraag van uw oom zou hebben verwijderd. U toont op geen enkele wijze aan dat de Palestijnse autoriteit hiervan op de hoogte zou zijn, noch dat ze hieraan aanstoot zou hebben genomen (CGVS, p. 9).

In verband met de informatie door u neergelegd aangaande de detentie-omstandigheden bij de Palestijnse veiligheidsdiensten, dient te worden vermeld dat dit louter algemene informatie betreft. Gezien de motivering aangaande het overlijden van uw vader in de kantoren van de preventieve veiligheidsdienst in supra alsook gezien het arrest van de RVV waarin werd gesteld dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw detentie door de Palestijnse inlichtingendiensten in april 2018, brengt betreffende informatie niets bij.

Aangaande het origineel PV dd. 9 augustus 2020 van uw getuigeverklaring ivm het overlijden van al M. F. (...) dient te worden vermeld dat het CGVS op geen enkele wijze betwist dat u een omstaander zou zijn geweest bij het overlijden van al M. F. (...) door verdrinking in het kanaal in de buurt van Lier. U overtuigt evenwel niet dat, omdat u zou hebben voorgesteld om samen met F. (...) te gaan zwemmen en u hem niet heeft kunnen redden daar u zelf niet kon zwemmen, u door de familie al M. (...) verantwoordelijk zou worden gehouden en bijgevolg fysiek zou worden bedreigd. Bovendien is het toch wat vreemd dat u zelf zou hebben voorgesteld te gaan zwemmen in het kanaal terwijl u zelf niet kan zwemmen. Uit de kopieën van de door u neergelegde Whatsapp- berichten kan de authenticiteit niet worden afgeleid. Hoe het ook zij, daarnaast is het opmerkelijk dat u naar aanleiding van deze zogenaamde fysieke bedreigingen, geen klacht heeft neergelegd bij de Belgische politiediensten terwijl u vooropstelt dat heel wat familieleden van het slachtoffer in België verblijven (CGVS, p. 8). Deze houding ondermijnt de ernst van de door u

vooropgestelde feiten. Het gegeven dat u omstreeks een maand na het overlijden van al M. F. (...) een laatste bericht zou hebben gehad, onderschrijft deze appreciatie.

Daarnaast legt u documenten neer met betrekking tot de situatie in uw dorp al-Jaba'a, dat volgens de akkoorden van Oslo in zogenaamd C- gebied ligt. Het betreft algemene informatie met betrekking tot al-Jaba'a en een kopie van een attest van de 'mukhtar' van al-Jaba'a waarin uitleg wordt gegeven over de veiligheidssituatie. Betreffende documenten hebben louter betrekking op de algemene situatie in al-Jaba'a en vormen in die zin geen nieuw element overeenkomstig artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. U verklaart in dit verband eveneens dat uw ouderlijke woonst in maart 2021 zou zijn beschoten door kolonisten. U legt kopieën van foto's neer van kogelinslagen in uw woonst. Uit betreffende foto's kan echter op geen enkele wijze worden afgeleid dat deze kogelinslagen daadwerkelijk uw ouderlijke woonst zouden hebben getroffen. Bovendien was u op dat moment in België, waardoor u op geen enkele wijze aantoonbaar persoonlijk te zijn geïmponeerd. Ook uit de USB-stick waarop 3 filmpjes staan waarin er sprake zou zijn van geweld door 'settlers' tav. uw familie kan geen individuele vrees nog een risico op het lijden van ernstige schade in uw hoofde worden afgeleid. De beelden tonen immers louter een auto met zwaailichten die langs een woning rijdt alsook een stuk grond dat in brand lijkt te staan. In zoverre u aanvoert dat uw woning gelegen is naast de weg die naar de nederzettingen leidt, dient in dit opzicht vastgesteld te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat uw familie nog steeds woonachtig is in hetzelfde huis, en ondanks de door u geschetste situatie u noch uw familie aanstalten maakt om dit huis te verlaten, noch op zoek zijn gegaan naar een andere plaats om zich te vestigen.

Daarnaast zouden olijfgaarden zijn vernield, waaronder ook deze van uw familie en zou er grond zijn geconfisqueerd. In verband met de vernieling van olijfgaarden legt u geen enkel begin van bewijs neer dat u olijfgaarden in eigendom zou hebben, noch dat deze zouden zijn vernield. Deze redenering gaat ook op voor wat betreft de confiscatie van gronden door de Israëlische autoriteiten. U laat na begin van bewijs te leveren überhaupt in het bezit te zijn van gronden, laat staan dat deze in beslag zouden zijn genomen in het kader van kolonisatie van de West Bank.

Tot slot legt u een medisch attest neer een medisch attest opgesteld in België (dd. 13/10/2020) door een psycholoog. Een psycholoog is bij het vaststellen van zijn diagnose afhankelijk van hetgeen hem door zijn patiënt wordt aangereikt. Het in casu neergelegde medisch attest is minstens voor wat betreft de oorzaak van uw psychische problematiek nadrukkelijk gebaseerd op uw verklaringen. Volledigheidshalve moet in dit verband worden vermeld dat er zich tijdens het onderhoud met het CGVS geen problemen hebben voorgedaan."

Hieruit blijkt dat de adjunct-commissaris het huidige (tweede) verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Verzoeker onderneemt in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door tegen de stelling van de adjunct-commissaris dat de documenten die hij neerlegde niet bewijzen dat hij en zijn familie persoonlijk zouden zijn geïmponeerd door het geweld louter in te brengen dat hij niet alleen documenten neerlegde, maar ook zelf verklaarde dat zijn familie persoonlijk getroffen werd door het geweld, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Voorts haalt verzoeker in zijn verzoekschrift tal van algemene informatie aan waaruit volgens hem geenszins kan worden geconcludeerd dat de bevolking van de Westelijke Jordaanoever, "die het bewezen en rechtstreekse slachtoffer is van de annexatiepolitiek van Israël", niet vervolgd zou worden en stelt hij dat hij als dorpeling van het dorp al-Jaba'a deel uitmaakt van deze specifieke groep. De Raad is evenwel van oordeel dat uit de informatie die voorligt niet kan worden geconcludeerd dat de schendingen van fundamentele rechten en het internationale humanitaire recht, die zich herhaaldelijk voordoen in de Westelijke Jordaanoever, heden neerkomen op een voortdurende vervolging die de burgerbevolking van de Westelijke Jordaanoever als geheel treft. De Raad betwist niet dat er momenteel in de Westelijke Jordaanoever sprake is van onveiligheid en geweld, maar hij is van mening dat op basis van de informatie die hem door de partijen is meegedeeld niet kan worden geconcludeerd dat deze onveiligheid en dit geweld systematisch alle inwoners van de Westelijke Jordaanoever zouden treffen zonder dat een individuele analyse van hun situatie noodzakelijk is. Een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade dient bijgevolg *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft wat dit betreft in gebreke.

Waar verzoeker vervolgens verwijst naar zijn eigen verklaringen die hij tijdens het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) heeft afgelegd over de situatie in het dorp al-Jaba'a waarvan hij afkomstig is en stelt dat het CGVS zijn verklaringen heeft genoteerd zonder er enig verder onderzoek naar te verrichten tijdens het verhoor en dat hij pas voor het

eerst in de bestreden beslissing wordt geconfronteerd met de opmerkingen van de adjunct-commissaris op de door hem overgemaakte documenten en meegedeelde problemen, wijst de Raad er vooreerst op dat geen enkele bepaling (de *protection officer* van) het CGVS gebiedt de verzoeker om internationale bescherming voorafgaandelijk te confronteren met de mogelijke motieven die naderhand in de bestreden beslissing kunnen worden opgenomen. In het kader van zijn huidig beroep voor de Raad beschikt verzoeker over de mogelijkheid om de motieven van de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen of te ontkrachten indien hij het er niet mee eens is. Verzoeker maakt evenwel geen gebruik van deze mogelijkheid en laat na in zijn verzoekschrift te verduidelijken op welke wijze er een verder (inhoudelijk) onderzoek tijdens het persoonlijk onderhoud diende te gebeuren en op welke wijze dit een ander licht zou werpen op (de motieven van) de bestreden beslissing. De Raad stelt ten overvloede nog vast dat de *protection officer* van het CGVS gedurende het persoonlijk onderhoud meermaals bijkomende vragen bij verzoekers verklaringen heeft gesteld. Bijgevolg kan verzoeker evenmin worden gevolgd waar hij stelt dat de adjunct-commissaris de door hem ingeroepen problemen tijdens het gehoor aan een inhoudelijk onderzoek had moeten onderwerpen indien hij twijfelde aan deze problemen.

Voor zover hij aanvoert dat de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing ten onrechte oordeelt dat "*voormelde problemen*" geen nieuwe elementen zijn omdat ze louter betrekking hebben op de algemene situatie, terwijl deze elementen het dorp betreffen waarvan hij afkomstig is, alsook de concrete problemen die de dorpelingen met inbegrip van zijn eigen familie er ervaren, zodat het geen algemene informatie betreft, maar wel specifieke op hem betrekking hebbende informatie, slaagt verzoeker er niet in de bovenstaande pertinente motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Ook de Raad is van oordeel dat de documenten die verzoeker neerlegde met betrekking tot de situatie in zijn dorp al-Jaba'a en het attest van de *mukhtar* van al-Jaba'a over de veiligheidssituatie louter betrekking hebben op de algemene situatie in al-Jaba'a en in die zin geen nieuwe elementen overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet vormen. Het gegeven dat het zou gaan om informatie over het dorp waarvan verzoeker afkomstig is en dat het de concrete problemen zou betreffen die de dorpelingen met inbegrip van zijn eigen familie er ervaren, doet hieraan geen afbreuk. Het bijbrengen van informatie over de situatie in het dorp waarvan verzoeker afkomstig is, volstaat immers niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van gewoonlijk verblijf werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op ernstige schade dient persoonlijk te zijn en *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft daartoe in gebreke. Hetzelfde geldt voor de algemene informatie over de situatie in het dorp al-Jaba'a die verzoeker ter terechtzitting heeft neergelegd (aanvullende nota verzoeker, stuk 1). Deze informatie werd bovendien reeds gedeeltelijk door verzoeker bijgebracht in de loop van de administratieve procedure (adm. doss., stuk 7, map met 'documenten', nr. 7). De omstandigheid dat het dorp al-Jaba'a minder dan negenhonderd inwoners telt, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Door louter te poneren dat het dus niet onredelijk is om te stellen dat zowel het "*settlers geweld*" als de beperkingen op de vrijheid van bewegen en de vrijheid van goederen en diensten een directe impact hebben op de zeer kleine en lokale bevolking, brengt verzoeker geen nieuwe elementen of feiten bij waaruit een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in zijn hoofde kan blijken en die dus de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming, en dit nog daargelaten de vraag of dit gegeven niet reeds eerder had kunnen worden ingeroepen.

Waar verzoeker vervolgens betoogt dat het gegeven dat hij in België was op het ogenblik waarop zijn ouderlijke woning werd geïseerd niet tot gevolg heeft dat er geen rekening met deze problemen zou moeten worden gehouden, nu er bij de beoordeling van de asielprocedure niet alleen rekening moet worden gehouden met de problemen die hij kende bij zijn vertrek, doch ook met de mogelijke problemen die hij zal kennen bij zijn eventuele terugkeer, gaat hij voorbij aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat uit de foto's van de kogelinslagen die hij voorlegde op geen enkele wijze kan worden afgeleid dat deze kogelinslagen daadwerkelijk zijn ouderlijke woonst zouden hebben getroffen.

Waar hij stelt dat de adjunct-commissaris oordeelt dat "*voormelde problemen*" niet "*nieuw*" zouden zijn en aanvoert dat de door hem ingeroepen problemen nochtans van na de eerste asielaanvraag dateren, gaat verzoeker eraan voorbij dat, hoewel in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat hij zich beroept op exact dezelfde feiten die werden aangehaald tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming, met name zijn vrees voor de Palestijnse Autoriteiten omdat deze hem in staat van beschuldiging zouden hebben gesteld van collaboratie met de Israëlische autoriteiten, ook wordt ingegaan op de door hem bijgebrachte filmpjes waarin er sprake zou zijn van geweld door '*settlers*' ten aanzien van zijn familie, doch dat werd geoordeeld dat daaruit geen individuele vrees, noch een risico op het lijden van ernstige schade in zijn hoofde kan worden afgeleid. Verzoeker weerlegt noch ontkracht deze overwegingen van de

bestreden beslissing en toont dan ook niet aan dat de adjunct-commissaris ten onrechte oordeelt dat hij geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming. Waar verzoeker nog aanvoert dat ook uit de geciteerde landeninformatie in het verzoekschrift blijkt dat er in de periode 2021-2022 sprake is van een ernstige toename van het “*settlers geweld*”, mede in zijn dorp, vermag dit aan het voorgaande geen afbreuk te doen. Zoals reeds werd geoordeeld, dient de vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade persoonlijk te zijn en *in concreto* te worden aangetoond.

Waar verzoeker betoogt dat uit de ligging van het dorp al-Jaba’a, de in het verzoekschrift geciteerde landeninformatie over de situatie in het dorp en uit zijn verklaringen bezwaarlijk kan worden geconcludeerd dat zijn familie niets te vrezen heeft, stelt de Raad vooreerst vast dat nergens in de bestreden beslissing gelezen kan worden dat zijn familie niets te vrezen zou hebben. Deze grief is dan ook niet gericht tegen (de motieven van) de bestreden beslissing en kan dan ook niet tot een hervorming of een nietigverklaring ervan leiden. Voorts herhaalt de Raad dat verzoeker *in concreto* dient aan te tonen dat hij in zijn land van gewoonlijk verblijf werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade bestaat. Nergens uit de aangehaalde landeninformatie kan dit blijken.

Waar verzoeker nog aanhaalt dat het CGVS nergens een inhoudelijk onderzoek heeft verricht of zijn familie daadwerkelijk in staat is om de ouderlijke woning te verlaten en zich elders te vestigen, ziet de Raad niet in waarom dit moest worden onderzocht. Verzoeker brengt geen enkel element aan waaruit kan blijken dat zijn familie in de onmogelijkheid zou zijn om hun woning te verlaten en uit de omstandigheid dat zijn familie volgens zijn verklaringen nog steeds woonachtig is in hetzelfde huis, en ondanks de door hem geschetste situatie geen aanstalten maakt om dit huis te verlaten, noch op zoek is gegaan naar een andere plaats om zich te vestigen blijkt allerminst een nood aan internationale bescherming. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de adjunct-commissaris heeft doen besluiten dat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

De Raad stelt verder vast dat het attest van het wijkcomité van al-Jaba’a dat verzoeker ter terechtzitting neerlegde (aanvullende nota verzoeker, stuk 2) niet gepaard gaat met een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, waardoor dit stuk niet in overweging wordt genomen.

Wat betreft verzoekers betoog dat het CGVS niet heeft onderzocht of hij in de mogelijkheid verkeert om terug te keren naar de Westelijke Jordaanoever, merkt de Raad vooreerst op dat hij reeds in zijn arrest nr. 246 976 van 7 januari 2021 het volgende heeft geoordeeld:

“Wat betreft de mogelijkheid tot terugkeer naar de Westelijke Jordaanoever, zet verwerende partij in haar op 1 december 2020 neergelegde aanvullende nota het volgende uiteen op basis van de COI Focus “Territoires palestiniens. Retour en Cisjordanie” van 25 augustus 2020:

“Uit de COI Focus Territoires palestiniens. Retour en Cisjordanie van 25 augustus blijkt dat Palestijnen afkomstig uit de Westelijke Jordaanoever, na een verblijf in het buitenland, zonder problemen kunnen terugkeren naar dit gebied, en dit ongeacht of zij al dan niet geregistreerd zijn bij de UNRWA. Voor een dergelijke terugreis dient men in het bezit te zijn van een geldig Palestijns paspoort en een Palestijnse identiteitskaart. Indien met niet (langer) over een Palestijns paspoort zou beschikken, kan men het document vanuit het buitenland aanvragen of vernieuwen, dit door een volmacht te verlenen aan een naaste (die niet noodzakelijk familie moet zijn van de aanvrager) woonachtig in de bezette gebieden of aan de Missie van Palestina in Brussel zelf. Het feit dat men niet in het bezit is van een Palestijnse identiteitskaart vormt op zich geen beletsel om terug te keren naar de Westelijke Jordaanoever. Evenmin vormt dit een hinderpaal bij het bekomen van een Palestijns paspoort. Het is voldoende dat men over een identiteitskaartnummer beschikt.

Dient verder opgemerkt te worden dat verschillende landen nationale lockdowns afgekondigd hebben en hun grenzen tijdelijk gesloten hebben in een poging om de verspreiding van virus te stoppen. Sinds 9 maart 2020 staat Jordanië alleen nog Palestijnen van de Westelijke Jordaanoever en Oost-Jeruzalem en personen met een diplomatiek paspoort of reisdocument van de Verenigde Naties toe om de Allenby-brug over te steken naar de Westelijke Jordaanoever. De grensovergang is open gebleven, maar het aantal mensen dat dagelijks kan reizen is beperkt zodat elke reiziger kan getest worden. De maatregelen die getroffen worden door de Jordaanse en Palestijnse autoriteiten teneinde de verspreiding van COVID-19 tegen te gaan liggen in lijn met de maatregelen die wereldwijd getroffen worden ter indamming van de corona pandemie. Het betreffen aldus specifieke maatregelen die kaderen binnen een welbepaalde

doelstelling en bijgevolg van tijdelijk van aard zijn. Er kan dan ook niet gesteld worden dat de grensovergang van de Allenby-brug definitief gesloten is, en dat een terugkeer naar de Westelijke Jordaanoever onmogelijk is. Verzoekende partij brengt ook geen enkel bewijs aan dat zij op dit moment een voor lange tijd geconfronteerd wordt met de absolute onmogelijkheid om terug te keren naar de Westelijke Jordaanoever als gevolg van de COVID-19-pandemie.

Voor zover nodig, dient nog benadrukt te worden dat de COVID-19 virus pandemie niet afkomstig is van een van de actoren bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, noch door een van hen wordt veroorzaakt, zodat een van de essentiële criteria voor het verlenen van internationale bescherming, namelijk de identificatie van een actor die aan de oorsprong ligt van de inbreuk en waartegen bescherming is vereist, ontbreekt.”

Verzoeker brengt zelf geen informatie of persoonlijke elementen aan op basis waarvan moet worden aangenomen dat hij niet in de mogelijkheid is om naar de Westelijke Jordaanoever terug te keren.”

Waar verzoeker het CGVS verwijt geen specifiek onderzoek te hebben verricht naar de mogelijkheid tot terugkeer naar de “seam zone” waarvan hij verklaart afkomstig te zijn, stelt de Raad vast dat verzoeker er op geen enkel moment – noch in zijn eerste verzoek, noch in de loop van de administratieve procedure bij zijn tweede verzoek – melding van heeft gemaakt dat hij niet in de mogelijkheid zou verkeren om terug te keren naar de Westelijke Jordaanoever. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker verklaarde op 6 maart 2018 vanuit Duitsland via Ankara naar Amman in Jordanië te zijn gereisd, waarna hij de taxi zou hebben genomen naar Bethlehem en zich opnieuw in al-Jaba’a zou hebben gevestigd.

Uit de algemene landeninformatie waaruit verzoeker in zijn verzoekschrift citeert, kan blijken dat personen met een Palestijnse identiteitskaart die in deze “seam zone” wonen of personen met een Palestijnse identiteitskaart die deze “seam zone” willen bezoeken, een speciale vergunning dienen aan te vragen bij het Israëlische leger om deze zone te kunnen betreden en verlaten. Verzoeker brengt evenwel geen enkel concreet element aan waaruit kan blijken dat hij niet in staat zou zijn om dergelijke vergunning te bekomen. Mede gelet op het feit dat hij reeds in 2018 in staat was om zich opnieuw in al-Jaba’a – dat zich in de “seam zone” bevindt – te vestigen, ofschoon uit de door hem bijgebrachte informatie blijkt dat op dat moment reeds dergelijke vergunningen vereist waren, slaagt verzoeker er bijgevolg niet in om aan te tonen dat hij niet in de mogelijkheid zou verkeren om terug te keren naar de Westelijke Jordaanoever.

Waar verzoeker verder nog aanvoert dat de bewegingsvrijheid in de “seam zone” steeds precairder wordt, stelt de Raad vast dat verzoeker hiermee verwijst naar de algemene situatie in de Westelijke Jordaanoever en de specifieke maatregelen die alle Palestijnen in de Westelijke Jordaanoever treffen. Verzoeker toont niet aan dat deze maatregelen en beperkingen op de bewegingsvrijheid het vereiste minimumniveau van ernst bereiken om als ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, b), van de Vreemdelingenwet te worden beschouwd. Bovendien stelt de Raad vast dat deze maatregelen en beperkingen alle Palestijnen in de Westelijke Jordaanoever in dezelfde mate treffen en brengt verzoeker geen elementen aan waaruit kan blijken dat hij persoonlijk een risico zou lopen om onderworpen te worden aan een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 48/4 § 2, b), van de Vreemdelingenwet. Aldus brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat er in zijn hoofdte een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de actuele veiligheidssituatie in de Westelijke Jordaanoever wordt in de bestreden beslissing op basis van de COI Focus “Cisjordanie – Situation sécuritaire” van 7 oktober 2021 het volgende uiteengezet:

“Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in de Westelijke Jordaanoever (zie de COI Focus Cisjordanie- Situation sécuritaire, 7 oktober 2021, beschikbaar op <https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coifocusterritoirepalestiniencisjordanie.situationsecuritaire20211007.pdf> of <https://www.cgvs.be>) blijkt vooreerst dat er geen sprake van aanhoudend geweld tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, de Palestijnse Autoriteit en de Israëlische strijdkrachten.

In 2021 nam het geweld op de Westelijke Jordaanoever, net als in voorgaande perioden, de vorm aan van lokale laagdrempelige confrontaties tussen Palestijnen en de Israëlische veiligheidstroepen, dewelke meestal voorvielen in het kader van Israëlische raids, Palestijnse demonstraties of rally's na vernielingen die door Palestijnse inwoners als illegaal worden beschouwd. Ook zijn Israël's, hoofdzakelijk militairen en politieagenten, het doelwit geweest van aanvallen uitgevoerd door Palestijnse individuen, meestal “eenzame wolven” zonder enige politieke binding. In de gebieden op de Westelijke Jordaanoever die onder Israëlische veiligheidscontrole staan (zones B en C), zijn Palestijnen aangevallen door Israëlische burgers die in de nederzettingen wonen.

De spanningen over plannen voor gedwongen uitzettingen in de wijk Sheikh Jarrah in Jeruzalem en acties van de Israëlische politie op de Esplanade of the Mosques escaleerden in april en mei 2021 tot botsingen tussen Palestijnen, Israëliërs en Israëlische veiligheidstroepen. De spanningen namen toe met de arrestatie door de Israëlische politie van Palestijnen die bezig waren met de voorbereidingen van de Palestijnse verkiezingen, en vervolgens toen Mahmoud Abbas op 29 april 2021 besliste om de verkiezingen sine die uit te stellen. De golf van Palestijnse protesten verspreidde zich naar de Westelijke Jordaanoever en in verschillende Israëlische steden. Het geweld bereikte een hoogtepunt op 14 mei 2021, een "dag van woede" voor de Palestijnen, toen tien Palestijnen werden gedood door de Israëlische troepen op de Westelijke Jordaanoever.

Volgens Israëlische defensiefunctionarissen heeft de langdurige afwezigheid van Palestijnse veiligheidstroepen en de verzwakking van de invloed van de PA in de afgelopen twee jaar in sommige gevoelige gebieden van de Westelijke Jordaanoever, een veiligheidsvacuüm doen ontstaan in Burqin en Qabatyia bij Jenin en in rurale gebieden nabij Hebron. Daar hebben zich, met steun van de lokale bevolking, gewapende groepen gevormd die banden hebben met Hamas en de PIJ (Palestijnse Islamitische Jihad). Eind september 2021 vonden er Israëlische invallen plaats om enkele van deze groepen te ontmantelen.

In de Westelijke Jordaanoever komen voorts regelmatig manifestaties voor waarbij het ongenoegen m.b.t. tot de kolonisatie, het bestaan van de Muur, het slopen van Palestijnse eigendommen en het uitzettingsbeleid gericht tegen Palestijnen woonachtig in Oost-Jeruzalem wordt geuit, of steun wordt betuigd aan de Palestijnse gedetineerden in Israël. Deze betogingen worden vaak met geweld de kop ingedrukt. Demonstraties die leidden tot geweld kwamen voor in verschillende gouvernements. Incidenten komen verder hoofdzakelijk voor wanneer de instructies bij checkpoints niet correct worden opgevolgd, of wanneer men te dicht bij de Muur komt en daardoor als bedreigend beschouwd wordt door de Israëlische troepen. Het aantal burgerslachtoffers hierbij blijft evenwel gering.

Zo uit de beschikbare informatie blijkt dat de bezetting in de Westelijke Jordaanoever het leven van vele Palestijnen domineert, dat er nog spanningen zijn in de Westelijke Jordaanoever, dat er incidenten plaatsvinden waarbij Palestijnse burgers het leven laten, dat er sprake is van het disproportioneel gebruik van geweld tegen niet gewapende burgers, en dat geweld en onzekerheid het dagelijkse leven kenmerken, benadrukt de Commissarisgeneraal dat de situatie in de Westelijke Jordaanoever niet kan bestempeld worden als een situatie waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of wanneer twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 35). Het geweld dat de Westelijke Jordaanoever kenmerkt kadert dan ook niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Zelfs indien zou worden aangenomen dat er actueel in de Westelijke Jordaanoever sprake is van een gewapende conflict, quod non,, dient hoe dan ook vastgesteld te worden dat het niveau van willekeurig geweld dat in de Westelijke Jordaanoever voorkomt dermate laag is dat in het algemeen kan gesteld worden dat er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door dit willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de Westelijke Jordaanoever actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

De Raad merkt op dat de recente ontwikkelingen waarover verzoeker informatie bijbrengt er niet op wijzen dat de analyse van de veiligheidssituatie niet langer actueel of correct is. Een deel van deze informatie heeft overigens betrekking op de situatie in Gaza en is hoe dan ook niet dienstig voor de beoordeling van verzoekers nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Voorts wordt niet betwist dat er in de Westelijke Jordaanoever spanningen zijn, dat er incidenten plaatsvinden waarbij Palestijnse burgers het leven laten, dat er sprake is van het disproportioneel gebruik van geweld tegen niet gewapende burgers en dat geweld en onzekerheid het dagelijkse leven kenmerken. Uit de recente informatie die verzoeker bijbrengt, kan niet blijken dat er sprake zou zijn van een sterke toename van het aantal burgerslachtoffers dat bij dergelijke incidenten te betreuren valt of dat het thans niet langer opgaat te stellen dat er in de Westelijke Jordaanoever geen sprake is van aanhoudend geweld tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, de Palestijnse Autoriteit en de Israëlische strijdkrachten.

De Raad besluit dat geen nieuwe elementen worden aangebracht waaruit kan blijken dat er in de Westelijke Jordaanoever actueel sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker evenmin nieuwe elementen of feiten aanbrengt waaruit persoonlijke omstandigheden blijken die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de adjunct-commissaris bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

Bijgevolg heeft de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

2.3.3. Waar verzoeker ondergeschikt vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de (adjunct-)commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN